

F. t. l. om ændr. i l. om folketingets ombudsmand.

Til § 1.

Ifølge § 1, stk. 1, omfatter ombudsmandens virksomhed „statens civile og militære forvaltning“. Når forfatningskommissionen, som udarbejdede det oprindelige forslag til ombudsmandsloven, foretrak denne formulering, beror det på, at man derved indbefattede alle administrative tjenester, herunder også domstolenes administrative funktioner, men ikke deres judicielle virksomhed. Under behandlingen i folketinget ved ombudsmandsforslagets første fremsættelse opnåedes der enighed om, at dommerens embedsførelse, ikke blot når talen var om deres judicielle funktioner, men også for så vidt angår deres administrative funktioner, burde falde uden for ombudsmandens virksomhedsområde. Som følge heraf indføjedes bestemmelsen i § 1, stk. 1, 2. pkt., om at dommerens embedsførelse i det hele falder uden for ombudsmandens virksomhed. I den af folketingets udvalg den 27. marts 1953 afgivne betænkning over forslaget til lov om rigsdagens ombudsmand (Rigsdagstidende 1952-53, tillæg B, sp. 1285) udtaltes i forbindelse hermed, at dommerfuldmægtige, der beklæder dommersædet ifølge konstitution, hvadenten det er på dommerens eller eget ansvar, falder uden for ombudsmandens myndighedsområde. Udvalget forudsatte, at spørgsmålet om indseendet med dommerfuldmægtigenes virksomhed ville blive gjort til genstand for nærmere overvejelse. Ombudsmandsloven blev ikke gennemført i rigsdagssamlingen 1952-53, men efter ikrafttrædelsen af Danmarks Riges Grundlov den 5. juni 1953 genfremsattes forslaget i folketingsåret 1953-54. I den af folketingets udvalg den 12. maj 1954 afgivne betænkning over forslaget til lov om folketingets ombudsmand (folketingstidende 1953-54, tillæg B, sp. 731) bemærkedes det, at udvalget kunne tiltræde, at dommerfuldmægtigenes virksomhed faldt uden for ombudsmandens område, når virksomheden består i at beklæde retten, men udvalget

udtalte som sin opfattelse, at det også i disse tilfælde burde være muligt at fremsætte klage over en dommerfuldmægtig, og at man særligt havde haft opmærksomheden henvendt på spørgsmålet om adgangen til at indbringe sådanne klager for Den særlige Klageret.

Folketingets ombudsmand har i sin erklæring af 6. marts 1958 til justitsministeriet udtalt, at han efter de indvundne erfaringer er mest stemt for helt at undtage dommerfuldmægtige fra ombudsmandens tilsyn, idet den naturlige ordning snarest må være den, at domsmagten i det hele undergives domstolenes og justitsministeriets egen kontrol.

Der er i justitsministeriet på baggrund heraf udarbejdet forslag til lov om ændring i lov om rettens pleje vedrørende bestemmelserne om klageretten, således at dommerfuldmægtige med hensyn til deres embedsførelse i det hele kommer til at henhøre under klagerettens kompetence. Det samme gælder andre fuldmægtige ved domstolene samt justitssekretærer, chefen for skiftekontoret under Københavns byret og protokolsekretærer i Højesteret.

Som en konsekvens heraf foreslås ombudsmandslovens § 1 ændret, således at ikke alene dommere, men også de nævnte tjenestemænd ved domstolene i det hele undtages fra ombudsmandens virksomhedsområde.

Til § 12.

Ændringen er en følge af det nye lønsystem for statstjenestemænd, hvorefter der fremtidig kun findes ét løntrin for højesteretsdommere.

Til § 15.

Da ombudsmandsinstitutionen nu har virket i så lang tid, at en revisionsbestemmelse i loven ikke længere kan anses for nødvendig, foreslås lovens § 15 ophævet.